

[Kristen Amby.]

4 000 Kr. foruden sine 8 000 Kr. som tysk Agent eller tysk Hverver, saa vil han kun kunne beholde 6 000 Kr. af de 8 000 Kr. Ændringsforslaget under Nr. 8 er en Ændring i Konsekvens heraf i Forhold til de Bestyrere og Bestyrerinder, hvem det nu har været, af tyske Kantiner, eller hvad det nu er.

Saa er der til § 9 stillet to Ændringsforslag, og begge nødvendige Ændringer. I § 9, husker de ærede Medlemmer, staar der uden videre, at en ansat, en Arbejder, en Bogholder, Funktionær, som var ansat i disse Virksomheder, skulde tilbagebetale den Del af hans oppebaarne Indkomst, der laa over Gennemsnittet af hans Indtægt i Aarene før Krigen. Hvis det blev staaende absolut, som det staar i Lovforslaget, kunde det betyde helt ud Ruin baade for en Del Arbejdere og en Del Funktionærer; det maa naturligvis være en Indtægt, der tager Hensyn til Dyrtiden, og derfor har man sat dette Ændringsforslag ind om „Tillæg svarende til de af Staten ydede Dyrtidstillæg“. — Dernæst kunde der være mange Personer, som lige eller knap var udlært før Krigen, men som nu var blevet Svend eller ifølge hele deres Uddannelse nu stod for at skulle have en bedre Stilling, stigende op i Graderne, og gennem Ændringsforslag Nr. 11 fastslaaes det udtrykkeligt, at man skal tage det tilbørlige Hensyn hertil.

Ifølge Ændringsforslag Nr. 12 til § 15 udgaar Paragraffens 1ste Stykke: „Tilbagebetalingsbeløb kan inddrives ved Udpantning efter samme Regler som Bøder“. Dette vilde betyde, er man blevet klar over, at Staten vilde blive privilegeret Kreditor, og det har man ikke ment var rigtigt. Bestemmelsen er vel overført fra det vedtagne Straffelovstillæg Nr. 2, men dèr er der jo ogsaa Tale om Straf og Konfiskation, og dèr kan det have sin Rimelighed, at man skal kunne kræve Beløbet inddrevet ved Udpantning. Her derimod, hvor det blot drejer sig om Tilbagebetaling, hvor der slet ikke er Tale om nogen Form for Straf, vilde en saadan Bestemmelse være urimelig baade over for den paagældende og over for Kreditorerne. Det er ikke holdbart at stille Staten op som privilegeret Kreditor, og derfor foreslaas det altsaa, at dette 1ste Stykke af § 15 udgaar.

Under Ændringsforslag Nr. 13 til § 17 har vi en afgørende Ændring. Der har i Udvalget — saadan som det ogsaa fremgaar af Betænkningen — rejst sig kraftige Røster for, at alle Tvistespørgsmaal vedrørende Revisionsudvalgets Afgørelser skulde hen-

skydes til de ordinære Domstole, ud fra den principielle Betragtning, at paa samme Maade som Tvistigheder mellem Borgerne indbyrdes afgøres af de ordinære Domstole, bør Tvistighederne mellem Borgerne og Statsmyndighederne ogsaa afgøres af disse. Dette har der imidlertid ikke kunnet opnaas Enighed om. Derimod har der kunnet opnaas Enighed om at lade den paagældende Borger eller Virksomhed have Rekurs til Domstolene med Hensyn til Afgørelsen af, hvorvidt han falder ind under denne Lov eller ikke; altsaa, naar Revisionsudvalget efter at have revideret en Virksomheds eller en Persons Bøger har bestemt, at vedkommende skal falde ind under denne Lov, og dette er stadfæstet af Ankenævnet, kan den paagældende kræve dette Spørgsmaal afgjort ved de ordinære Domstole.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 17 er af formel Natur.

Derimod er Ændringsforslag Nr. 15 om Indføjelse af en ny Paragraf en Ændring, som tilsigter at fastslaa det, der blev understreget ved første Behandling af disse Lovforslag — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, som først rejste Spørgsmaalet, og det fik Tilslutning fra den højtærede Handelsminister —, at de Beløb, der maatte indgaa som Følge af Loven, skal indsættes paa en særlig Konto i Nationalbanken. Dette har faaet klart Udtryk i Betænkningen, hvor det fastslaaes — ligesom i den særlige Formuelov —, at de paagældende Beløb skal staa til Raadighed med Henblik paa Statens Garantiforpligtelser over for Danmarks Nationalbank vedrørende dennes Fordringer paa Tyskland, altsaa en Beskyttelse imod, at disse Beløb under nogen Form skulde gaa ind under Driften. Det har altsaa ogsaa faaet Udtryk i selve Lovforslagets Tekst ved Ændringsforslag Nr. 15 om en ny Paragraf, der siger dette.

Endelig indføjes der ved Ændringsforslag Nr. 16 ogsaa en ny, ret afgørende Paragraf. Det er meget let tænkeligt, at der har været Virksomheder, som har arbejdet i tysk Interesse, men Betalingen er bare ikke sket over dansk-tysk Clearing — og det er jo dette Kriterium, der er afgørende for, hvorvidt en Virksomhed eller Person falder ind under Loven, om Betalingen er sket over dansk-tysk Clearing eller over Værnemagtskonto. Det kan, siger jeg, meget vel tænkes, at en Virksomhed har arbejdet ganske tydeligt i tysk Interesse og efter tysk Krav, uden at dette er sket. Vi har jo maattet vedtage Love her paa Rigsdagen, hvor det var ganske aabenbart